

ful om, at det var foreløbigt for 1848, naturligtvis maa forklares i Forbindelse med det, hvormed den hele Communication begynder, at det er foreløbigt for 1848. Hvad de Bestemmelser, Bestallinger angaaer, har jo den ærede Viceformand selv bemærket, at de ere med Hensyn til deres Gageringsvilkår i Bestallingen henviste til den Kongelige Resolution af 25de Mai 1848, og naar det altsaa er erkjendt, at denne Resolution ikke taler om det, som man vil søge Gjæmskel for i denne Resolution, saa tale deres Bestallinger altsaa heller Intet derom. Vi kunne iøvrigt forsaavidt let blive enige, naar den ærede Viceformand selv erkjender, at der ikke skal gives Noget for Udgiften til at rykke op, naar der ikke er givet en bestemt Dptryknings ret; thi en saadan Dptrykningsret existerer ikke; derimod vel en Udfigt; og, naar man altsaa er enig om, at denne Udfigt ikke skal vederlægges, saa falder det hele Spørgsmaal bort af sig selv. Jeg skal iøvrigt bemærke, at Regjeringen, hvor der var en ganske anderledes Billighedsgrund for saadant Hensyn, dog ikke har fulgt denne Fremgangsmaade. Da nemlig Normalreglementet af 1841 traadte i Kraft, var der en Mængde Embedsmænd i de høiest normerede Soldbetjeninge, som stode paa Procenter, som havde 4, 5 a 6000 Rbd. i Indtægt, og som havde Udfigt til, at disse Indtægter vilde stige meget betydeligt, fordi Enhver vidste, at Soldintraderne vare i en stærk Stigning, hvad der ogsaa har viist sig at være Tilfældet. Disse Embedsmænd vare virkeligt ifølge deres Bestallinger ansatte med Procenter; de havde altsaa en ganske anderledes Ret i Henseende til disse Procenter end den, der kan være Spørgsmaal om her for disse Embedsmænd i Henseende til en Udfigt. Men hvad gjorde man da ved Normalreglementet af 1841, og hvad gjorde man, uden at jeg har hørt, at Noget, som har Indfigt i dette Forhold, turde paaftaae, at det var Uret? Man gav de paa-gjældende Embedsmænd, som Erstatning, hvad disse Procenter havde udgjort efter et Middeltal af de 3 sidste Aar, og man indlob sig ikke paa endvidere at give dem Vederlag for de yderligere Indtægter, de kunde have haft af denne Procentlønning, der var tillagt dem ved

Udnævnelser, da den faldt bort for Fremtiden. Jeg veed meget vel, at der vare mange Sold-embedsmænd, som fandt sig meget brøstholdne derved, og at flere fandt sig foranledigede til i flere Aar at føre Regning over, hvad de vilde have havt, naar denne Lønningsmaade ikke var fulgt, hvormange Tusinder de da vilde havt i Indtægt; men jeg har aldrig hørt, at det med Grund er blevet fremsat, at der fra Regjeringens Side i 1841 var gjort Uret imod dem, og de havde dog noget ganske anderledes at paaberaabe sig end de Embedsmænd, hvorom her er Spørgsmaal.

Formanden: Ja, vi maae standse her for idag. Jeg skal da opgive Dagsordenen for næste Møde, som er imorgen Kl. 12 præcis. Den vil blive: 1) Fortsættelse af 2den Behandling af Udkast til Lov om Soldvæsenets Lønning; 2) til 3die Behandling Udkast til Lov angaaende Valgene til Rigsdagen paa Færøerne; 3) til 1ste Behandling Udkast til Lov om Udførelse af Soldforskjellen mellem Danmark og Slesvig og om det midlertidige Soldforhold til Holsteen; 4) til 2den Behandling Udkast til Lov om Amtsforvalternes Lønning.

Mødet hævet Kl. 4.

35te Møde.

Onsdagen den 27de November.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen gaar vi over til Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Soldvæsenets Lønning. Den anden Landssthingsmand for 9de Kred har Ordet.

Svister: Det er i Anledning af mit Ændringsforslag til § 7, at jeg skal tillade mig nogle Ord. Paragraphen sigter til at tage en Bestemmelse om, hvorledes de i Tjenesten blivende Soldembedsmænd skulle erstattes for den Afgang, der vil blive i deres nuværende Indtægter, dersom der ikke bliver givet dem Erstatning for uviste Indtægter, som de